

PROP DE VOSALTRES

El testament vital i l'eutanàsia

Benvolguts diocesans:

Aviat entrarà en vigor la llei orgànica sobre la regulació de l'eutanàsia que es va aprovar al Congrés dels Diputats el passat 24 de març. En les seves últimes disposicions assenyalava un termini de tres mesos perquè es fes efectiva la seva aplicació.

Els catòlics, seguint les orientacions de l'Església, han proclamat amb convicció i fermesa la defensa de la vida com un regal de Déu que no es pot deixar en mans de les decisions d'uns funcionaris o d'uns professionals. Sempre estarem en contra de les normes que impedeixen néixer un ésser ja concebut i posar fi a la vida d'una manera forçada i intencionada. L'avortament i l'eutanàsia són dues realitats presents en la societat que ens parlen de mort i de fracàs quan es pretén imposar-les com una solució vàlida que fa passar per sobre el desig individual i l'oblit del compromís social. Sembla com si es busqués una llibertat còmoda, que no porti problemes amb els fills o amb els pares ancians i necessitats d'ajuda.

Soprèn com s'utilitza el llenguatge perquè no resulti feridor o repulsiu. No es vol parlar d'assassinat, de genocidi o d'anihilament d'un ésser humà. Sona malament, i es busquen noves paraules que endolceixin la trista realitat de la mort provocada. En altres ocasions ja he comentat la gravetat d'aquesta realitat i la posició de l'Església sobre el tema, que l'ha manifestat amb total claredat i ha

estat reconeguda per tots els responsables —administratius, polítics i sanitaris— i la societat en general. Suposo que s'acceptarà amb normalitat la defensa de les pròpies conviccions i l'ús de la llibertat d'expressió.

En aquesta defensa de la vida i en el posicionament davant la llei que entrarà en vigor el mes vinent de juny, avui només vull recomanar que s'utilitzi el recurs del TESTAMENT VITAL per part de tota persona que s'oposi que altres decideixin sobre la seva vida i la seva mort. Aquest document es resumeix en un breu text en què, després d'afirmar les creences pròpies i assenyalant les dades personals, manifesta tenir la capacitat legal i la llibertat per prendre aquesta opció i que si arribés a patir una malaltia greu «[...] m'administrin les cures bàsiques per a pal·liar el dolor [...] i que no se m'apliqui [...] en cap de les seves formes l'eutanàsia o el "suïcidi mèdicament assistit" ni

que se'm prolongui de manera abusiva i irracional el meu procés de mort». Demana també l'ajuda dels sagraments i preparar per a aquest esdeveniment final la companyia dels éssers estimats.

Aquesta decisió, signada per l'interessat, ha d'anar acompanyada alhora de la signatura de dos testimonis que no hi tinguin una vinculació familiar o professional. A més, ha de ser inscrita en el Registre corresponent de la comunitat autònoma on viu. **Sense aquesta inscripció pública l'opció no és vàlida.** Algunes autonomies han preparat un procediment propi perquè tenen la competència

de l'aplicació d'aquesta llei en el seu territori. Nosaltres, a la Diòcesi, farem servir el text proposat.

La nostra obligació és oferir l'adequada informació als catòlics i a tots aquells que no accepten una llei que no està d'acord amb les pròpies conviccions. Hem donat a conèixer l'existència d'aquest testament vital als sacerdots i les comunitats religioses perquè puguin respondre als fidels d'una manera clara i subjecta a les prescripcions de l'Església catòlica. Les iniciatives anteriors que es van promoure sobre aquest tema deixaran de tenir vigència amb la implantació d'aquesta llei i, per això, és imprescindible signar de nou aquest document preparat com a resposta a aquesta norma legal.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Assemblea diocesana presencial i telemàtica

El Bisbe Salvador convida a tots els catòlics de la diòcesi a l'Assemblea diocesana anual, que tindrà lloc el proper dissabte 29 de maig al matí a la Casa de l'Església, i que s'ha organitzat perquè es pugui seguir presencialment però també telemàticament a través de la plataforma Zoom. El prelat ha enviat una carta en la qual explica que «la participació serà adaptada a les circumstàncies de seguretat sanitària i per aquest motiu hi haurà un treball previ en grups i la presència serà "in situ" i virtual». També destaca que «farem arribar oportunament les caracte-

rstiques concretes d'aquesta organització». A més, anima als fidels a «donar-ho a conèixer a totes les persones que formen part de la vostra parròquia, grup, moviment».

El lema de l'Assemblea és «Sempre esperançats» i les places són limitades i els interessats s'han d'apuntar a cada arxiprestat.

El cartell que il·lustra l'Assemblea és de l'artista Amadeu Bonet. L'autor mostra que en temps d'incertesa i grisor, l'Església està plena de llum de vida i de futur.

BISBAT DE LLEIDA

ASSEMBLEA DIOCESANA

SEMPRE ESPERANÇATS

DISSABTE 29 MAIG DE 2021
CASA DE L'ESGLÉSIA - ACADÈMIA MARIANA
DE 10 A 12.30

CERCA DE VOSOTROS

El testamento vital y la eutanasia

Queridos diocesanos:

Dentro de unos días entrará en vigor la ley orgánica sobre la regulación de la eutanasia que se aprobó en el Congreso de los Diputados el pasado 24 de marzo. En sus últimas disposiciones señalaba un plazo de tres meses para que se pusiera en funcionamiento su contenido.

Los católicos, siguiendo las orientaciones de la Iglesia, han proclamado con convicción y sin ninguna duda su defensa de la vida, que es un regalo de Dios y que no se puede dejar en manos de las decisiones de unos funcionarios o de unos profesionales. Siempre estaremos en contra de las normas que impiden nacer a un ser ya concebido o de terminar con la vida de un modo forzado e intencionado. El aborto y la eutanasia son dos realidades presentes en la sociedad que hablan de muerte y de fracaso al pretender imponerlas como una solución válida para primar el deseo individual y para olvidar el compromiso social. Parece buscarse una libertad cómoda, que no ocasione problemas con los hijos o con los padres ancianos y necesitados de ayuda.

Sorprende cómo se utiliza el lenguaje para que no resulte hiriente o repulsivo. No se quiere hablar de asesinato, de genocidio o de aniquilamiento de un ser humano. Suena mal y se buscan nuevas palabras que endulcen la triste realidad de la muerte provocada. En otras ocasiones ya he comentado aquí la gravedad de esta realidad y la posición de la Iglesia al respecto. Lo ha dicho con mucha claridad y lo han reconocido todos los responsables (administrativos, políticos y sanitarios) y la sociedad en general. Supongo que esto se aceptará con normalidad al menos en cuanto al recurso de la defensa de las propias convicciones y al uso de la libertad de expresión.

Hoy sólo quiero alertar en esta defensa de la vida y en el posicionamiento ante la ley que entrará en vigor el próximo mes de junio, que se utilice el recurso del TESTAMENTO VITAL por parte de toda persona opuesta a que otros decidan sobre su vida y su muerte. Este documento se resume en un breve texto en el que, después de afirmar las propias creencias y señalar los datos personales, manifiesta tener la capacidad legal y la libertad para tomar esta opción, que si llegara a padecer una enfermedad grave «... me administran los cuidados básicos para paliar el dolor... y que no se me aplique... en ninguna de sus formas la eutanasia o el "suicidio médicamente asistido" ni que se me prolongue abusiva e irracionalmente mi proceso de muerte». Asimismo pide la ayuda de los sacramentos y preparar para este acontecimiento final la compañía de los seres queridos.

Esta decisión, firmada por el interesado, tiene que ir acompañada con la firma de dos testigos que no tengan una vinculación familiar o profesional con aquél. Además debe ser inscrita en el Registro correspondiente de la comunidad autónoma donde vive. **Sin esta inscripción pública no es válida la opción.** Algunas autonomías han preparado un procedimiento propio pues de ellas depende la aplicación en su territorio de la mencionada ley. Nosotros utilizaremos el texto propuesto.

Nuestra obligación es ofrecer la adecuada información a los católicos y a todos aquellos que no aceptan la implantación de una ley que no está en la línea de sus propias convicciones. Hemos dado a conocer la existencia de dicho testamento vital a los sacerdotes y comunidades religiosas para que puedan responder a los fieles de una manera cabal y sujeta a las prescripciones de la propia Iglesia católica. Similares iniciativas anteriores que se promovieron dejarán de tener vigencia con la implantación de esta ley, por ello es imprescindible firmar de nuevo este documento preparado como respuesta a esta iniciativa legal.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

La Xarxa ajuda a més de 600 famílies gràcies al Fons Covid-19

El fons creat pel Bisbat de Lleida per pal·liar els efectes de la Covid-19 ha permès que nou entitats de la Xarxa Sociocaritativa de la Diòcesi de Lleida puguin atendre a més de 600 famílies (més de 3.000 persones) de diversos col·lectius vulnerables. Es tracta de la quantitat recaptada per la Diòcesi al fons que es va crear per aquest motiu el mes d'abril de 2020, i que ha comptat amb les aportacions del mateix Bisbat, preveres i persones particulars, a les quals volem mostrar el nostre agraïment.

Les entitats beneficiàries destaquen que els ajuts rebuts han permès impulsar noves accions i cobrir necessitats que d'una altra manera hagués estat impossible, fet que hauria dificultat la bona evolució d'algunes persones en situació de màxima vulnerabilitat. Les ajudes han anat destinades a tres grans camps d'actuació: cobrir necessitats bàsiques, l'acompanyament d'infants vulnerables i la protecció sanitària per evitar contagis de Covid-19 tant de voluntaris, professionals com de persones ateses.

En relació amb la cobertura de necessitats bàsiques, els ajuts han permès a l'Associació de Caritat Sant Vicenç de Paül atendre a 135 famílies, Esclat-Pare Palau ha ajudat 350 persones, i Càritas Diocesana de Lleida ha atès 465 famílies en els seus programes d'aliments. També en la cobertura de necessitats bàsiques, les Llars del Seminari van acompanyar a 18 famílies i la Fundació Jericó ha reforçat l'atenció als usuaris del menjador social i a la residència de l'entitat.

En l'atenció a infants, Salesians-Sant Jordi va organitzar un casal d'estiu destinat a 23 nens i 18 nenes d'entre 4 i 11 anys a l'escola Parc de l'Aigua; l'Obra Social Marista portar a terme un casal per a 115 menors per continuar amb la tasca preventiva amb els infants i joves en situació de risc social del barri de la Mariola.

En la protecció sanitària, Càritas Diocesana va destinar l'ajuda per proporcionar mascaretes, gel hidroalcohòlic i pantalles per mantenir les distàncies. A la vegada, la Fundació Jericó va fer front a les despeses extraordinàries per tal de prosseguir amb l'activitat d'acolliment de les persones allotjades a la residència.

El fons Covid-19 també ha permès projectes conjunts de diverses entitats de la Xarxa per pal·liar la situació de col·lectius vulnerables. Així, Arrels i Càritas Diocesana de Lleida van col·laborar en un programa

conjunt per garantir l'atenció a les persones temporeres. Durant 13 nits es van atendre a 18 persones en un allotjament temporal.

També cal destacar els ajuts destinats a països en vies de desenvolupament com el programa de Mans Unides a Madagascar i el de Salesians-Sant Jordi a Benín.

El Bisbat de Lleida va entregar 82.271,29 € a nou entitats socials de la diòcesi per pal·liar els efectes de la crisi de la Covid-19. Cal recordar que el Bisbat de Lleida va aportar al fons 20.000 € i que la resta han estat aportacions de sacerdots, religiosos i fidels de la diòcesi. Les nou entitats beneficiàries formen part de la Xarxa Sociocaritativa de la diòcesi de Lleida. Precisament, aquesta plataforma ha estat l'encarregada d'establir els criteris per la distribució de les aportacions arran dels projectes presentats per les entitats.

El fons Covid-19 del Bisbat de Lleida continua obert als següents comptes bancaris:

Banc de Sabadell:
ES49-0081-0455-9900-0185-5994
Caixabank:
ES51-2100-0203-7901-0406-3631

Maristes-Obres Socials Lleida	5.037,58 €
Esclat-Pare Palau	5.741,93 €
Salesians-Sant Jordi	8.612,89 €
Ass. de Caritat St. Vicenç de Paül	4.922,74 €
Llars del Seminari	6.568,76 €
Arrels-Sant Ignasi	24.077,81 €
Mans Unides	4.203,09 €
Càritas Diocesana de Lleida	17.394,20 €
Fundació Jericó	5.712,29 €

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

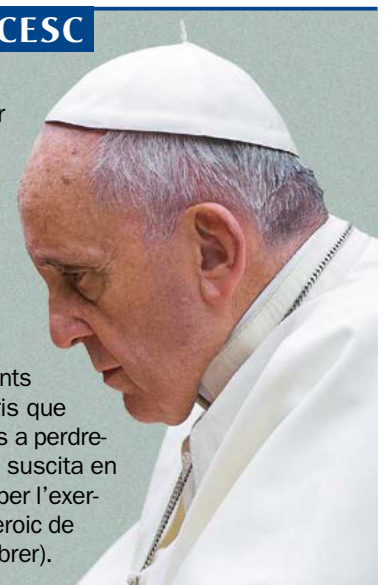
@Pontifex: «La pressa de voler tot i ara mateix no ve de Déu. Si ens afanyem per l'ara mateix, oblidem el que roman per sempre: seguim els núvols que passen i perdem de vista el Cel» (16 de febrer).

@Pontifex: «El dejuni, l'oració i l'almoïna, tal com els presenta Jesús en la seva predicació (cf. Mt 6,1-18), són les condicions i l'expressió de la nostra conversió» (19 de febrer).

@Pontifex: «Senyor, Déu nostre, concedeix-nos als cristians que visquem l'E-

vangeli i puguem reconèixer a Crist en cada ésser humà, per a veure'l crucificat en les angoixes dels abandonats i oblidats d'aquest món, i ressuscitat en cada germà que s'aixeca» (20 de febrer).

@Pontifex: «L'exemple de tants metges i operadors sanitaris que han arriscat la seva vida fins a perdre-la a causa de la pandèmia, suscita en tots nosaltres viva gratitud per l'exercici generós i, a vegades, heroic de la seva professió» (20 de febrer).

Llum verda a l'inici de les obres de la parròquia d'Algerri

El Bisbat de Lleida va acollir, el passat 29 d'abril, l'acte de signatura del contracte d'inici de les obres de rehabilitació de la parròquia de la Purificació de la Mare de Déu d'Algerri. Al mateix acte, també es va signar el contracte de servei amb l'arquitecte responsable, Miquel Àngel Sala.

Les obres, que es preveu que es poden allargar sis mesos, tindran un cost total de 453.556,66 €, els quals seran costejats amb l'ajuda de diverses subvencions públiques de la Generalitat de Catalunya (195.936,84 € provinents dels fons FEDER i 37.546 € del Departament de Cultura); de la Diputació de Lleida (100.000 € de l'Institut d'Estudis Ilerdencs) i la resta, de la Parròquia d'Algerri i el Bisbat de Lleida.

A la signatura dels dos contractes hi van ser presents el bisbe Salvador, l'ecònom de la diòcesi, Mn. Francesc Xavier Jauset, el rector de la parròquia, Mn. Josevi Forner, l'arquitecte Miquel Àngel Sala, i Manel Biosca, representant de l'empresa Biosca que es farà càrrec de les obres.

L'església d'Algerri es va tancar a l'abril de 2018 a causa de l'aparició d'esquerdes en gran part de l'estructura de l'edifici. La patologia més significativa d'aquest temple està associada a un problema de fonamentació dels seus suports.

L'Ajuntament d'aquesta població ha cedit un local per a les celebracions i les activitats pastorals. El Bisbat de Lleida vol mostrar el seu agraïment al Consistori per aquesta cessió i per la seva constant preocupació i ajuda per buscar solucions.

Missa de la Cruz de Mayo en la parròquia de Sant Joan

La Casa d'Andalusia va celebrar, el passat dia 1, la festivitat de la Cruz de Mayo amb una missa a Sant Joan concelebrada per Mn. Paco Ribas, assessor religiós de l'entitat, i Mn. Jaume Pons, rector de la parròquia. La celebració va comptar amb l'assistència de diferents autoritats. El cor Romero y Jara, de la Casa d'Andalusia, va acom-

panyar la celebració amb els seus cants entre els quals l'emotiva Salve rociera, dedicada a la seva patrona, la Virgen del Rocío. La seva imatge estava situada al presbiteri al costat de la tradicional Cruz de Mayo, decorada amb flors vermelles i que commemora la descoberta de la Santa Creu per santa Elena, mare de l'emperador Constantí, en el seu pelegrinatge a Jerusalem. En acabar la celebració, Francisco Muñoz, director del cor, va recitar el seu poema dedicat *A la Cruz de Mayo*, devoció molt arrelada a Andalusia. L'actuació d'aquest cor que estava prevista a la plaça de Sant Joan després de la Missa es va ajornar al dia 10 de maig.

NOMENAMENTS. El bisbe Salvador ha renovat la confiança en **Mn. Carles Sanmartín Sisó**, com a delegat episcopal de Càritas Diocesana de Lleida (23 d'abril de 2021).

REFLEXIONS

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant

Aquestes paraules, referides a l'esdeveniment del dia de la Pentecosta, ens diuen quin fou l'efecte de la vinguda de l'Esperit que Jesús havia promès als apòstols. Així quedava plenament acomplerta l'obra de Jesús.

Durant cinquanta dies, els apòstols disposaren el seu cor. Començant amb l'aparició el capvespre de Pasqua i aquell «*Pau a vosaltres... Rebeu l'Esperit Sant*» (Jn 20,22). Continuant amb les altres aparicions: «*se'ls aparegué durant 40 dies i els parlava del Regne de Déu*» (Ac 1,3). El dia de l'Ascensió, abans de retornar al Pare, els recomanà: «*Quedeu-vos a la ciutat fins que sigueu revestits de la força que us vindrà de dalt*» (Lc 24,49). Els apòstols, confiats en les paraules de Jesús, romangueren a Jerusalem «*amb gran alegria i continuament eren al temple beuint Déu*» (Lc 24,52-53).

Aquests dies, ens diu sant Lluç, estaven reunits amb la Verge Maria, els familiars de Jesús i les dones en fraterna comunió i dedicats a l'oració.

Encara més, llegim a Ac 1,15-26, que els apòstols amb el grup dels creients —unes cent vint persones— mentre esperaven el do promès per Jesús, s'anaren organitzant. I escolliren Maties perquè substituís Judes, malauradament perdut, i completés el nombre de Dotze.

En aquest ambient, el dia de la Pentecosta al matí, el grup de creients rebé l'Esperit Sant: «*es trobaven reunits tots junts. De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls varen aparèixer unes llengües com de foc*» (Ac 2,1-4). L'escena és descrita amb signes còsmics semblants als de la teofania del Sinai: ventada impetuosa, remor que ve del cel i foc. Signes que parlen de presència divina i de la transcendència de Déu.

Amb aquests signes, el text ens dirà que els creients «*van quedar plens de l'Esperit Sant*». Com a conseqüència adquireixen una tal capacitat de comunicació que «*tots els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu*» (Ac 2,11).

Dues conclusions al terme del passatge: la vinguda de l'Esperit Sant elimina la confusió de llengües que els homes havien provocat a Babel. I apareix l'horitzó universal de la missió evangèlica.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. □ Dilluns [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església; Maria Auxiliadora; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria

López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimecres [Sir 36,1-2.5-6.13-19 / Sl 78 / Mc 10,32-45]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Un decret recent de la Congregació per al Culte proposa aquestes lectures per a l'any B: Jr 31,31-34 (o bé: He 10,11-18) / Sl 109 / Mc 14,12a.22-25]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe,

abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. ■ Divendres [Sir 44,1.9-13 / Sl 149 / Mc 11,11-26]. *Lleida*: □ Dedicació de la Catedral. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Sant Felip Neri, (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador.

29. ■ Dissabte [Sir 51,17-27 / Sl 18 / Mc 11,27-33]. *Urgell*: □ Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell. *Tortosa*: ■ Sant Pere Màrtir Sans, bisbe de Fo-quien i

mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; beat Ramon Escrivà i companys mrs.; sant Pau VI, papa.

30. □ Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: de la solemnitat) [Dt 4,32-34.39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; sant Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina); *Sant Feliu de Llobregat*: □ Beat Pere Tarrés (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona.

Diumenge de Pentecosta (B)

COMENTARI

Els fruits de l'Esperit són amor, goig, pau, paciència...

Encara que en puguem donar alguna definició, segur que coneixem millor qui és l'Esperit Sant si compremem què és el que fa en els apòstols (i en nosaltres). Així a l'evangeli diu Jesús: *Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, donarà testimoni de mi. I vosaltres també en donareu testimoni.* Per tant, l'Esperit Sant dona força, ens defensa i ens ensenya la veritat. *Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera.* Només amb l'Esperit podem conèixer l'autèntica veritat de Jesús.

I a la primera lectura llegim: *Se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es posaren sobre cadascun d'ells.* Una de les missions fonamentals dels apòstols és predicar; per això tenen una llengua de foc. Diu també el llibre dels Fets: *Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua.* El llenguatge de l'Esperit, que és el llenguatge de l'amor, es fa accessible a tothom: *Tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.* I es parla de disset pobles diferents! La incomprensió o confusió de Babel on tots, parlant la mateixa llengua, no s'entenen, es converteix, amb la vinguda de l'Esperit Sant, en comprensió del missatge dels apòstols en una multiplicitat de llengües.

I Pau ens recorda també de forma clara els fruits de l'Esperit Sant: *l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat.* Però no s'esgoten aquí els fruits de l'Esperit. En canvi, els fruits de la carn (*la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn*) són: *fornicació i altres desordres, idolatria, malefícis, enemistats, discòrdies, gelosies, enrabades, rivalitats, divisions, sectarismes, enveges, excés de beure, orgies i coses semblants.* Quins són els fruits que donem nosaltres: unió, pau, alegria, paciència, confessar amb valentia el Crist; o més aviat semblem dividit, egoisme, enveja, rivalitats, covardia, mentides...? Seguim la carn o l'Esperit?

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra. O bé: Al-leluia.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R. Si els retireu l'alè, / expiren i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplabafueramente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra. O bien: Aleluya.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grandes eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».